

U z n e s e n i e

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci maloletej žalobkyne **P. O.**, narodenej X., dieťa rodičov J. O., bývajúcej v P. a S. O., bývajúceho v P., proti žalovanej **Obec N. S., o náhradu škody**, vedenej na Okresnom súde Rožňava pod sp.zn. 6 C 58/2004, o dovolaní splnomocneného zástupcu žalobkyne, proti uzneseniu Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2006, sp.zn. 4 Co 259/2005, takto

r o z h o d o l :

Dovolanie **o d m i e t a .**

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov dovolacieho konania.

O d ô v o d n e n i e

Okresný súd Rožňava rozsudkom z 23. novembra 2004, č.k. 6 C 58/2004 - 34 zamietol žalobu žalobkyne, ktorou sa domáhala náhrady škody v sume 101 820 Sk a vyslovil, že náhradu trov konania účastníkom nepriznáva. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa neunesla dôkazné bremeno v súvislosti s preukázaním, či medzi tvrdenou škodou na majetku maloletej žalobkyne a konaním alebo opomenutím vo forme protiprávneho úkonu alebo opomenutia zo strany zodpovedných funkcionárov žalovanej obce je daná príčinná súvislosť, ako základný predpoklad zodpovednosti za škodu v zmysle § 420 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka.

Krajský súd v Košiciach na odvolanie žalobkyne prostredníctvom splnomocneného zástupcu uznesením z 31. januára 2006, sp.zn. 4 Co 259/2005 odvolanie žalobkyne odmietol a náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal. Rozhodnutie odôvodnil tým, že žalobkyňa nedoplnila odvolacie dôvody a neodstránila vady odvolania ani v dodatočne

poskytnutej lehote 10 dní. Táto skutočnosť bránila riadnemu pokračovaniu v odvolacom konaní.

Proti tomuto uzneseniu odvolacieho súdu podal dovolanie splnomocnený zástupca žalobkyne trvajúc na tom, že sa domáha voči žalovanej náhrady škody a postupom krajského súdu sa mu zmarilo ústavné právo na riadny súdny proces.

Najvyšší súd Slovenskej republiky ako súd dovolací (§ 10a ods. 1 O.s.p.), pred tým, než by sa napadnutím krajského súdu zaoberal z hľadiska jeho vecnej správnosti, skúmal najskôr, či dovolanie bolo podané v zákonom určenej lehote.

Dovolací súd pri posudzovaní včasnosti podania dovolania vychádzal z ustanovenia § 240 ods. 1 O.s.p., podľa ktorého účastník môže podať dovolanie do jedného mesiaca od právoplatnosti rozhodnutia odvolacieho súdu na súde, ktorý rozhodoval v prvom stupni. Zmeškanie lehoty uvedenej v odseku 1 nemožno odpustiť (§ 240 ods. 2 O.s.p.). Lehota je však zachovaná, ak sa dovolanie podá v lehote na odvolacom alebo dovolacom súde.

Ako vyplýva z doručeníek založených v spise (č.l. 63) uznesenie Krajského súdu v Košiciach z 31. januára 2006, sp.zn. 4 Co 259/2005 bolo žalovanej a splnomocnenému zástupcovi žalobkyne doručené 16. marca 2006 (štvrtok).

Jednomesačná lehota zákonom vymedzená na podanie dovolania (§ 240 ods. 1 O.s.p.) preto začala v danom prípade plynúť dňa 16. marca 2006, kedy predmetné rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť a uplynula 16. apríla 2006 (nedeľa). Keďže uvedený deň bola nedeľa, posledným dňom lehoty na podanie dovolania bol najbližší nasledujúci pracovný deň, t.j. 17. apríl 2006.

Zo spisu vyplýva, že splnomocnený zástupca žalobkyne podal dovolanie Pošte R. na prepravu až 9. júna 2006, teda oneskorene.

Vzhľadom na to Najvyšší súd Slovenskej republiky oneskorene podané dovolanie splnomocneného zástupcu žalobkyne podľa § 243b ods. 5 v spojení s § 218 ods. 1 písm. a/ O.s.p. odmietol.

O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol podľa § 146 ods. 1 písm. c/ O.s.p. (s použitím analógie) v spojení s § 243b ods. 5 O.s.p., keď neboli dané dôvody pre použitie odseku 2 tohto ustanovenia, pretože žalovanej v súvislosti s dovolacím konaním žiadne trovy nevznikli.

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 13. júla 2009

JUDr. Vladimír M a g u r a, v.r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia : Nina Dúbravčíková